

پاسخ به پرسش های متداول در مورد کمپین یک میلیون امضاء

در اینجا سعی خواهد شد تا به برخی از پرسش هایی که اغلب در ذهن کنشگرانی که تازه به کمپین یک میلیون امضا پیوسته اند یا افرادی که قصد امضای بیانیه را دارند، ایجاد می شود به اختصار پاسخی داده شود تا اگر شما هم این پرسش ها را در ذهن دارید یا در حین جمع آوری امضا با این پرسشها مواجه می شوید بتوانید پاسخی برای آن بیابید. اگر در انتها هنوز سوالی در ذهن دارید می توانید سوال خود را در بخش پیشنهادات که در زیر همین مطلب درج شده مطرح کنید تا ما نیز در همان بخش تا جای ممکن به آنها پاسخ دهیم.

واژه «کمپین» به چه معناست؟

واژه «کمپین» را در زبان فارسی برخی به «کارزار» ترجمه کرده اند. «کمپین» یا «کارزار» به مجموعه فعالیت های برنامه ریزی شده حول یک هدف خاص و در محدوده ای مشخص گفته می شود. در واقع «کمپین» یا «کارزار» فعالیت دسته جمعی گروه ها و سازمان های رسمی و غیررسمی و نیز افراد مختلف است برای دستیابی به یک هدف خاص و مشترک در یک زمان معین. جمعی که متشکل از گروه های مختلف با گرایش ها و تفکرات و عقاید مختلف است اما بر سر موضوعی خاص و معین (اینجا تغییر قوانین تبعیض آمیز علیه زنان) به توافق رسیده اند و برای رسیدن به آن با شیوه ها و روش های مسالمت آمیز گوناگون تلاش و مبارزه می کنند.

«کمپین یک میلیون امضاء برای تغییر قوانین تبعیض آمیز» چگونه شکل گرفت؟

در 22 خرداد 1385 تجمعی صلح آمیز توسط گروه های مختلف زنان در میدان هفت تیر برگزار شد. یک هفته پیش از این تجمع که در سالگرد 22 خرداد، روز همبستگی زنان ایران، برگزار می شد، دفترچه های [تاثیر قوانین بر زندگی زنان](#) که شامل تبعیض های قانونی بود که تجمع کنندگان خواهان تغییر آن بودند در سطح شهر تهران توسط زنان پخش شد. پس از این تجمع، که در واقع به منظور اعتراض به قوانین تبعیض آمیز برگزار و با شرکت گسترده زنان و مردان برابری طلب همراه شد، گروه های مختلفی از زنان دور هم گرد آمدند و برای پیگیری [مفاد قطعنامه](#) آن تجمع، در نشست های متعدد به تبادل نظر و مشورت پرداختند و سرانجام پس از سه ماه (از خرداد تا شهریور 85) کمپین یک میلیون امضا از دل همین نشست ها و مشورت ها پی ریزی شد. و در پنج شهریور 1385 این کارزار دسته جمعی، حرکت خود را از مقابل ساختمان رعد در تهران رسماً آغاز کرد. کمپین در ابتدا با گردهم آمدن [پنجاه و چهار نفر و با امضای 118 نفر از حامیان و فعالان اولیه کمپین](#) که گروه ها و تفکرات مختلف و متفاوتی را شامل می شدند، اعلام موجودیت کرد و از همان روز، بی وقفه بر تعداد اعضا و فعالانش افزوده شد و تا به امروز با افت و خیزهایی، رشد و گسترش خود را ادامه داده است.

اسناد کمپین یک میلیون امضاء

حاصل سه ماه نشست و همفکری فعالان جنبش زنان از گروه های مختلف و از برخی

شهرستان ها، تنظیم "سه سند نهایی" بود. این سه سند پایه و اساس کار در کمپین را معین می کند و هر فردی با داشتن هر نوع تفکر، ایدئولوژی و عقیده ای اگر این سه سند را قبول کند عضو خانواده بزرگ کمپین می شود.

اولین سند **«بیانیه»** کمپین است که هنگام گفتگو با مردم، هر شهروندی که تمایل داشته باشد آن را امضا می کند. دومین سند **«طرح»** کمپین است که در آن روش و اهداف کمپین به اختصار مشخص و تعریف شده است. سومین سند دفترچه هایی با نام **«تاثیر قوانین بر زندگی زنان»** است که هنگام گفتگو با مردم برای جمع آوری امضا توزیع می شود.

این سه سند **«میثاق حداقلی»** برای کار مشترکی است که قرار است تا جمع آوری یک میلیون امضا ادامه یابد. و اولین کارپایه و میثاق مشترکی است که در بخش بزرگی از جنبش زنان مورد وفاق قرار گرفته است. از این رو در تاریخ معاصر جنبش زنان، دارای اهمیت فراوانی است.

کمپین خواهان تغییر کدام قوانین است؟

کمپین به طور مشخص خواهان تغییر قوانین ذیل است که در بیانیه و دفترچه های آموزشی خود نیز قید کرده است.

- تضمین حقوق برابر در ازدواج

- حق برابر طلاق

- حق حضانت و قیمومیت فرزند به شکلی عادلانه و برابر میان پدر و مادر

- برابری در دیه

- برابری در ارث

- برابری در شهادت

- افزایش سن کیفری برای دختر و پسر به 18 سال

- لغو تعدد زوجات

- حق بدون قید و شرط خروج از کشور برای زنان مانند مردان

- حق بدون قید و شرط تحصیل و اشتغال برای زنان مانند مردان

◀ لغو قانونی که از قتل های ناموسی حمایت می کند

◀ لغو قانون سنگسار

◀ حذف شرط «رجل سیاسی» برای ریاست جمهوری در قانون اساسی

چرا کمپین خواهان تغییر قوانین تبعیض آمیز است؟

◀ بیش از صد سال است که زنان برای احقاق حقوق خود در ایران مبارزه می کنند. به شهادت تاریخ از دوران مشروطه به این سو شاهد تلاش و مبارزه خستگی ناپذیر زنان برای برقراری عدالت و برابری هستیم که در بسیاری از موارد مانند حق تحصیل و سواد آموزی دختران و گرفتن حق رای برای زنان توانسته اند به موفقیت دست یابند. اما همچنان بسیاری از قوانین نابرابر به قوت خود باقی است. بنابراین تا زمانی که برابری حقوقی بین زن و مرد در قوانین ایجاد نشود ما زنان چاره ای جز مبارزه و تلاش نداریم.

◀ **قانون، بر زندگی شهروندان تاثیر مستقیم و بسیار جدی می گذارد:** زمانی که زنان حق طلاق گرفتن ندارند و به خواست قانون مجبور و محکوم هستند که در هر شرایطی با همسر خود زندگی کنند و هیچ محکمه و قانونی نیست تا به نارضایتی ها، دردها و شکوه های زنی که مدام از همسر خود کتک می خورد و مجبور است با هزار جور مشکل او مثل اعتیاد، فحاشی، زورگویی، بیکاری، ولنگاری، کتک کاری و... بسازد، گوش دهد و راه نجاتی هم به او نشان داده نمی شود، زن نیز کاسه صبرش روزی لبریز می شود و دست به اقداماتی خشن و گاه جبران ناپذیر می زند. متأسفانه آمار بالای شوهر کشی در خانواده های ایرانی نتیجه همین بن بست های قانونی است.

◀ **قانون** برای همه زنان از هر طبقه، قشر، تحصیلات، سن، قومیت و مذهبی که باشند در همه نقاط ایران **یکسان عمل می کند** بنابراین در برابر قانون، حق همه زنان (اعم از زنان کارمند، معلم، کارگر، پزشک، استاد دانشگاه و...) به یک اندازه تضییع می شود. ظلم و ستمی که به واسطه تبعیضات قانونی به زنان ایران روا می شود «**درد مشترک**» همه ما ست و تغییر این قوانین تبعیض آمیز خواست اکثریت قریب به اتفاق همه زنان سرزمینمان است.

آیا خواسته های کمپین با اسلام مغایرت دارد؟

◀ **قوانین خانواده در تمامی کشورهای مسلمان یکسان نیست.** برای مثال در اغلب کشورهای عربی و مسلمان، مردان اجازه ازدواج موقت (صیغه) را ندارند. قوانین مربوط به ارث در کشور مسلمان مصر متفاوت از دیگر کشورهاست. حداقل سن ازدواج برای دختران و پسران در همه کشورهای مسلمان یکسان نیست. پوشش زنان در همه کشورهای مسلمان یکسان نیست. در بسیاری از کشورهای مسلمان رئیس جمهور و نخست وزیر زن در راس امور است در حالیکه هنوز در ایران زنان نمی توانند برای ریاست جمهوری کاندید شوند و... همه این موارد نشان می دهد که تفاسیر مختلف و متفاوت از اسلام وجود دارد. در حالیکه همه این کشورها مدعی هستند قوانین خود را بر اساس شریعت اسلام پایه گذاری کرده اند اما اختلاف در قوانین آنها ثابت می کند که امکان برداشت ها و تفسیرهای گوناگون از دین وجود دارد.

◀ در ایران نیز از آنجا که مذهب رسمی کشور شیعه است **فقه پویای شیعه** قانون گذار را موظف می کند تا بر اساس شرایط مکانی و زمانی به باز تعریف قوانین و احکام دینی اقدام کند. از این رو بازنگری نسبت به قوانینی که امروزه باعث نابرابری و ستم بر زنان می شود از وظایف قانون گذار است.

◀ از طرفی طبق سند «طرح کمپین» تاکید برخی از مراجع تقلید مانند آیت الله صانعی و آیت الله جناتی بر مسئله برابری زن و مرد در حقوق انسانی و خواست تجدید نظر و تغییر برخی از قوانین مانند سهم ارث و دیه زنان توسط بالاترین مقام کشور همگی نشان از عدم مغایرت خواسته های کمپین با اسلام دارد.

◀ تاکنون نیز برخی از قوانین تبعیض آمیز با توجه به پیامدهای منفی آن در جامعه دستخوش تغییر شده اند. برای مثال تغییر سن حضانت فرزند پسر برای مادر از دو سال به هفت سال، بالا بردن سن ازدواج برای دختران از 9 سال به 13 سال، برابری دیه مرد مسلمان با غیر مسلمان و نظایر این نوع اصلاحات در قوانین کشور.

◀ به علاوه فراموش نکنیم که سالیان مدیدی است در بین افکار عمومی مردم دنیا به خاطر وجود همین قوانین تبعیض آمیز در مورد زن مسلمان، دین اسلام مورد بدبینی و اهانت قرار گرفته است. امری که در حوزه شریعت به آن "وهن به دین" گفته می شود و اسلام، قانون گذار را موظف می کند هر زمان وجود حکم یا قانونی موجب وهن و توهین به دین می شود نسبت به تصحیح و تغییر آن دست به عمل بزند.

خواسته های کمپین با «تعهدات بین المللی دولت ایران» سازگار است

◀ براساس «بیانیه کمپین دولت ایران مانند بسیاری از کشورهای عضو سازمان ملل متحد به چندین میثاق بین المللی متعهد شده است. بر اساس این میثاق ها حکومت های عضو موظف به برقراری برابری و عدالت بین همه آحاد ملت فارغ از جنسیت آنها هستند. از طرفی بعد از انقلاب، ایران می توانست از تعهد خود نسبت به میثاق های بین المللی خارج شود اما چنین نکرد. بنابراین خواسته های کمپین نه تنها مغایرتی با اسلام ندارد بلکه همسو با تعهدات رسمی حکومت ایران نیز است.

زیرا دولت ایران به میثاق بین المللی حقوق مدنی-سیاسی و میثاق بین المللی حقوق اقتصادی-اجتماعی پیوسته و اولین گام در این کنوانسیونها، **منع هرگونه تبعیض** است.

چرا کمپین ثبت نمی شود؟

◀ هیچ فرد، افراد یا گروه خاصی متولی، مالک و قیم کمپین نیست و نمی تواند با شد. کمپین متعلق به همه افرادی است که به هر طریقی سهمی در پیشبرد اهداف آن دارند.

◀ از فردی که تنها یک امضا پای بیانیه می گذارد، تا داوطلبانی که در کوچه و خیابان و تاکسی و اتوبوس و پارک و در جمع فامیل و دوست و آشنا به جمع آوری امضا می پردازند تا افراد نام آشنا و معتبری که در هر موقعیتی در فضاهای عمومی و رسمی در ایران یا مجامع بین المللی سعی در دفاع از خواسته ها و شیوه فعالیت های مسالمت آمیز کمپین دارند همگی در پیشبرد اهداف این کمپین، سهیم هستند. کمپین به همه فعالانش تعلق دارد. بنابراین **فرد یا افراد خاصی نمی توانند و مجاز نیستند که برای ثبت رسمی این حرکت بزرگ اجتماعی اقدام کنند.**

◀ از طرفی کمپین شامل افراد و گروه های مختلف در ایران و خارج از ایران است که بسیاری از آنها در قالب انجمن یا ان جی او یی ثبت شده هستند که برای اهداف کمپین نیز فعالیت می کنند. کمپین حرکتی سیال است. افراد و سازمان های مختلف هر زمان که بخواهند می توانند وارد آن شوند و هر زمان که تشخیص دادند، فعالیت خود را متوقف کنند و اگر لازم دانستند دوباره به آن بپیوندند. **کمپین همانطور که در تعریف آن نیز آمده یک سازمان نیست که لزومی به ثبت آن باشد، بلکه یک حرکت باز و گسترده اجتماعی مشتمل بر سازمان ها و گروه های مختلف ثبت شده یا ثبت نشده و نیز افراد مستقل است و در هر نقطه ای از ایران که حتی یک داوطلب جمع آوری امضا به تنهایی اقدام به این کار کند، متولد می شود.**

آیا کمپین «رهبر» دارد؟

◀ کمپین شامل شبکه ای غیر رسمی به وسعت سرزمین ایران و ایرانی های خارج از کشور است.

◀ هر روز کسانی در این شبکه سیال و بی مکان، رفت و آمد دارند، گاه می روند و گاه می آیند. از این رو هیچ فرد یا گروهی نمی تواند ادعای رهبری این حرکت گسترده را داشته باشد یا خود را متولی آن بداند.

◀ کمپین جنبش اجتماعی نوینی است که دارای بافتی متکثر و چند مرکزی است. بنابراین عملاً نمی تواند رهبر و متولی یا هیئت رهبری، داشته باشد.

◀ کمپینی ها در هر نقطه ای از جهان با تکیه بر سه سند کمپین یعنی بیانیه، طرح و دفترچه های آموزشی، فعالیت می کنند و هر گروهی مستقل از گروه های دیگر است (یعین هر گروه به عنوان هسته و نهادی خودبنیاد عمل می کند) پس می تواند به شیوه و سبک مسالمت آمیزی که می تواند، اهداف کمپین را در چارچوب سه سند اصلی کمپین پیش ببرد.

◀ **کمپین یک میلیون امضاء امروز جنبش گسترده ای است که هیچ فرد یا گروهی نمی تواند ادعای زعامت و راهبری آن را داشته باشد** و مثلاً برای پیشبرد آن یا تغییر موقعیت عمومی آن، فرمان و دستوری صادر کند.

◀ به قول شیرین عبادی، برنده جایزه صلح نوبل: «دیگر حتی اگر ما هم بخواهیم نمی توانیم کمپین یک میلیون امضا را متوقف کنیم».

آیا حرکت‌هایی نظیر کمپین تاثیر گذار است؟

◀ بدون شک برای رسیدن به هر خواسته ای باید تلاش و مبارزه کرد به قول معروف «**حق گرفتنی است نه دادنی**». تغییر و اصلاح قوانین یک کشور مسلماً نمی تواند کاری ساده باشد و نمی توان توقع داشت که یک شبه همه چیز بر وفق مراد شود. اما تاریخ ثابت کرده است که هر زمان عده ای هر چند اندک برای ایجاد تغییرات مثبت یا گرفتن حقوق خود همت گمارده اند بالاخره به نتیجه رسیده اند حتی اگر زمان به خود آنها مهلت نداده تا بمانند و نتیجه عمل خود را ببینند. ما نیز اگر صبور باشیم و انتظار معجزه نداشته باشیم می توانیم مطمئن باشیم که نتیجه زحمت ها و تلاش هایمان روزی به ثمر خواهد نشست و اگر خودمان هم آن روزها را نبینیم می توانیم ایمان داشته باشیم که بالاخره روزی دختران این مرز و بوم طعم شیرین برابری را خواهند چشید.

◀ همان طور که این روزها سهم بالای 60 درصد ورودی دختران به دانشگاه نتیجه سالها مبارزه و تلاش بی وقفه مادر بزرگان مان در دوران مشروطه است. آن زمان که تحصیل برای دختران از نظر قانونی ممنوع بود و تاسیس مدارس دخترانه جرم محسوب می شد، زنانی چون صدیقه دولت آبادی ها، بی بی خانم استر آبادی ها، طوبا آزموده ها، رشدیه ها و... بودند که در برابر تمام مخالفت های مسئولان وقت آن زمان و برخی از روحانیونی که با آموزش و تحصیل زنان مخالف بودند و نیز برخی مردان متعصب کوچک و بزرگ، استقامت کردند، تاب آوردند، تهمت ها را به جان خریدند و با ایمان و اعتقاد قوی نسبت به لزوم تحصیل دختران، به مبارزه مسالمت آمیز خود ادامه دادند. حال این روزها دختران این مرز و بوم قانوناً باید تحصیل کنند، حتی تحصیلات عالی! و چه خوب. و ما زنان امروز ایران چه خوشبخت هستیم که مادر بزرگ هایمان برای حق تحصیل دختران سرزمین شان به رغم همه مخالفت ها مبارزه کردند.

◀ **زنان دیگر کشورهای مسلمان** نیز برای برابری حقوقی در کشورشان تلاش های فراوان کرده اند و از نتایج و دستاوردهای آن - کم یا زیاد - بهره می برند. برای مثال چند سال پیش زنان کشور مراکش، کمپینی برای تغییر قوانین تبعیض آمیز راه انداختند و اقدام به جمع آوری یک میلیون امضا کردند و اتفاقاً توانستند بسیاری از قوانین خانواده را در کشور خود تغییر دهند. همچنین زنان مصر، الجزایر، بنگلادش و... نیز توانسته اند با تلاش و همت فراوان، حکومت های خود را مجاب کنند تا بسیاری از قوانین مربوط به خانواده (که بی شباهت به قوانین کشور ما نبوده است) را تغییر دهند.

◀ نزدیک به صد سال پیش زنان امریکا برای کسب **حق رای** - امری که این روزها به سادگی از کنار آن می گذریم - مبارزات طولانی و جدی به راه انداختند: به زندان افتادند، شکنجه شدند، تهدید و تحقیر شدند اما بالاخره توانستند دولت خود را مجبور کنند تا اعلام کند زنان نیز مانند مردان حق دارند در انتخابات شرکت نمایند و رای بدهند.

◀ تجربه هایی از این دست در تاریخ بسیار است. کمپین یک میلیون امضا در ایران نیز بی تردید به عنوان بخش بزرگی از تاریخ مبارزات زنان ایرانی ثبت خواهد شد. زحمات، تلاش ها (و هزینه هایی همچون بازداشت و پرونده سازی و ایجاد وحشت و دلهره و بدگمانی و مانع تراشی) در راه فعالان کمپین، دور از چشم تاریخ نخواهد ماند. ما می توانیم ایمان و امید داشته باشیم که بالاخره روزی نتایج مثبت آن را خواهیم دید. آری، سرانجام به مقصد خواهیم رسید، به شرط آن که اکثریت زنان جامعه برای آن تلاش کنند و این خواسته ها را واقعا طلب کنند.

چرا جلسات و کارگاه های آموزشی کمپین معمولا در خانه ها برگزار می شود؟

◀ از همان ابتدای آغاز به کار کمپین، تقاضا برای استفاده از سالن ها و فضاهای عمومی شهر - که بی شک از طریق پرداخت مالیات توسط همه ما شهروندان ایرانی ایجاد می شود و همگی حق استفاده از این اماکن عمومی را داریم - توسط کنشگران کمپین مطرح شد. **بارها در خواست استفاده از سالن های عمومی برای برگزاری مراسم و نشست های کمپین به مسئولان ارائه شد** اما هر بار به در بسته خوردیم. حتی اولین روز آغاز به کار کمپین ساعاتی قبل از شروع برنامه، مجوز استفاده از "سالن رعد" لغو شد. یعنی کمپین از روز اول خود با درهای بسته مواجه شد. از همان روز بود که خانه های شخصی کنشگران کمپین به مکانی عمومی تبدیل شد.

◀ اما باز شدن در خانه های زنان و مردان ایرانی به روی فعالان کمپین نشان از عمق انسانی بودن و قلبی بودن خواسته های کمپین داشت. این فرصت ناب برای کمپینی ها همواره وجود دارد که بتوانند هر بار در خانه یکی از زنان شهر دور هم جمع شوند و به داوطلبان جدید آموزش دهند که چگونه می توان امضا جمع کرد و ارتباط «چهره به چهره» با هموطنان برقرار کرد.

کمپین یک میلیون امضاء هزینه های مالی خود را چگونه تامین می کند؟

◀ کمپین هزینه های خود را تنها از طریق کمک های مالی علاقمندان و مردم خیرخواه تامین می کند.

◀ کمپین از هیچ سازمان دولتی یا غیر دولتی در ایران یا خارج از کشور و هیچ سازمان بین المللی کمک مالی دریافت نکرده و نمی کند.

◀ هر کدام از گروه های فعال کمپین در شهرها و کشورهای دیگر، هدایا و کمک های مردمی را

در همان شهر یا کشور با تصمیم گیری مستقل خود گروه، صرف پیشبرد اهداف کمپین در منطقه خود می کنند و اگر تمایل داشته باشند می توانند به گروه های دیگر نیز کمک برسانند.

◀ گروه های مختلف کمپین معمولا هر یک سال یا هر شش ماه یک بار **گزارشی** از کمک های مالی دریافت شده و هزینه های انجام شده را برای اطلاع عموم در سایت های خود منتشر می کنند. سایت مدرسه هم از این قاعده، مستثنا نیست. (برای دیدن گزارش مالی کمپین به [اینجا](#) مراجعه کنید)

مشکلات کمپین چیست؟

بزرگترین مشکل کمپین **عدم دسترسی آن به رسانه های عمومی کشور** مانند صدا و سیما و روزنامه هاست، کمپین تا کنون نتوانسته است از رسانه های عمومی برای بیان خواسته های خود به نحوی که شایسته آن است بهره گیرد. صدا و سیما در مقابل این حرکت گسترده و بیان خواسته های به حق زنان ایرانی سکوت و بی اعتنایی را پیشه کرده است. کمپین تنها از طریق فضای الکترونیکی (اینترنت) می تواند مستقیما به بیان خواسته های خود بپردازد. اولین سایت کمپین (تغییر برای برابری) تاکنون نزدیک به 10 بار فیلتر شده، سایت دیگر کمپین (مدرسه فمینیستی) نیز تاکنون دو بار گرفتار فیلترینگ شده است، سایت کانون زنان ایرانی نیز که در راه اهداف کمپین قدم برمی دارد تاکنون 2 بار فیلتر شده است و سایت های مختص کمپین در شهرستان ها نیز مرتب دچار فیلترینگ می شوند.

◀ **دستگیری فعالان کمپین** یکی دیگر از مشکلات است. در طول مدت حیات کمپین، بارها و بارها شاهد اعمال فشار از سوی نیروهای امنیتی بر فعالان کمپین بوده ایم. از دستگیری تا تهدید تلفنی و فشار برای برهم زدن برنامه هایی که کنشگران کمپین در خانه های شخصی خود برگزار می کنند. هر چند این دستگیری ها و زندان رفتن ها هرگز باعث عقب نشینی فعالان کمپین نشده است و اتفاقا آشنایی با وضعیت زنان عادی در زندان که اغلب آنان به دلیل بن بست های قانونی گرفتار شده اند، کمپینی ها را در طی مسیر مصمم تر ساخته است با این وجود اما فشار های امنیتی در روند کار جمع آوری امضاء اختلال ایجاد می کند و سرعت کار را کاهش می دهد.

◀ **بسته شدن فضای عمومی** هم یکی از بزرگترین محدودیت های کمپین است که متأسفانه روز به روز شدید تر هم می شود. پلیسی شدن چهره شهر و حضور نیروهای امنیتی در معا بر عمومی و از طرفی سابقه دستگیر کردن اعضا حین جمع آوری امضا باعث شده در بسیاری از نقاط عمومی همانند گذشته نتوان به گفتگوی چهره به چهره با مردم پرداخت و امضا جمع کرد. در حقیقت بسیاری از فضاهای عمومی شهر تحت کنترل و مراقبت نیروهای پلیس قرار گرفته است. که هر چند ظاهرا حضور آنان قرار است «امنیت» را به شهر هدیه کند اما متأسفانه هر نوع حرکتی را برای شهروندان عادی (به خصوص برای زنان)، سخت و با فشار و استرس همراه ساخته است.

◀ کمپین برای برگزاری کارگاه های آموزشی **نیاز به مکان** دارد که گاه تامین نشدن آن باعث به تعویق افتادن کارگاه های آموزشی و از دست دادن نیروهای داوطلب جدید می شود.

◀ کمپین برای تامین هزینه های خود که اصلی ترین آن تکثیر دفترچه های آموزشی است نیاز به **کمک های مردمی** دارد. از آنجا که این دفترچه ها کمک بزرگی به بالا بردن سطح آگاهی مردم می کند و به صورت رایگان در اختیار همگان قرار می گیرد چاپ و توزیع آن در گستره ای وسیع،

نیاز به تامین هزینه های مالی آن است که خوشبختانه تا کنون نیز تنها از طریق کمک های دوستانه فعالان و شهروندان علاقه مند، تامین شده است.

با امضاء های جمع آوری شده چه باید کرد؟

از راه های مختلف می توانید برگه های پر شده بیانیه را به دست جمع آوری کنندگان برسانید.

◀ می توانید با نزدیکترین گروه فعال به خود در تهران یا دیگر شهرها تماس بگیرید و یا ایمیل بزنید و با گذاشتن قرار ملاقات، بیانیه ها را به دست آنها برسانید.

◀ می توانید برگه های امضاء جمع آوری شده را از طریق عکس گرفتن از آنها یا اسکن کردن، برای سایت های کمپین ارسال نمایید.

◀ می توانید برگه های بیانیه را به آدرس: تهران، **صندوق پستی 14335-851** ارسال کنید.

◀ می توانید تصویر برگه ها را به آدرس ایمیل سایت مدرسه بفرستید.

نکته مهم: ضرور است که حتما از برگه های امضاء شده بیانیه یک نسخه کپی یا نسخه الکترونیکی (عکس یا اسکن) تهیه کنید و آن را نزد خود نگاه دارید.

چرا تا کنون تعداد امضاء ها اعلام نشده است ؟

چند دلیل عملی وجود دارد که تاکنون از اعلام عمومی تعداد امضاء های جمع آوری شده خودداری شده است. مهم ترین دلیل عملی آن این است که این امکان اصلا وجود نداشته است:

الف - زیرا بسیاری از کسانی که برگه های امضاء ها را پر کرده اند، ترجیح می دهند آن را تا پایان کمپین نزد خود نگه دارند (و تصمیم آنان در این باره محترم است) زیرا برای جمع آوری امضاء زحمت فراوان کشیده اند و چون احساس امانت داری می کنند، پس ترجیح می دهند امضاء هایی که در دست دارند را تا پایان کمپین، خودشان نگهداری و حفظ کنند.

ب - چرخه جمع آوری برگه های امضاء شده به دلیل گسترده بودن کنشگرانی که امضاء جمع می کنند، عملا بسیار کند است، یعنی جمع آوری هر دسته برگه های امضاء معمولا پروسه ای چندماهه را پشت سر می گذارد. 1- زیرا برخی از افرادی که امضاء جمع کرده اند، به دلیل عدم ارتباط با گروه های موجود در کمپین هنوز نتوانسته اند، فرد یا گروه مورد اعتماد، را برای تحویل این برگه ها بیابند و ترجیح می دهند تا یافتن فرد مورد اعتماد خود برگه ها را نزد خود نگه دارند. برخی نیز بیانیه و دفترچه را از طریق افراد در کوچه و خیابان دریافت کرده اند و عملا نمی دانند با امضاء هایی که جمع آوری کرده اند چه کنند و هنوز نتوانسته اند راه ارتباط را بیابند (این موارد بسیار بوده است و گاه دیده شده که فردی پس از یک سال نتوانسته سایت های کمپین را پیدا کند یا فردی از اعضای کمپین را بیابد که امضاء ها را ارسال کند) 2 - عملا تهیه اسکن یا عکس از برگه های جمع آوری امضاء برای ارسال آن به سایت های کمپین، و بعد قرار گذاشتن برای تحویل این امضاء ها، برای بسیاری از کسانی که امضاء جمع می کنند مشکل است و این پروسه طولانی است. 3 - نیروهای داوطلبی که در کمپین برای جمع آوری این امضاء ها اقدام می کنند، همگی مانند بقیه مردم، عمدتا شاغل به کار یا تحصیل و یا مسئولیت های خانوادگی

و غیرخانوادگی عدیده ای برعهده دارند، و هیچ کدام عملاً این امکان را ندارند (و نمی توان از آنان انتظار داشت) که تمام وقت و زندگی شان را بگذارند تا اگر فردی تقاضای تحویل این برگه ها را کرد با سرعت و بدون وقفه این کار انجام شود، از این رو معمولاً این چرخه جمع آوری، آهسته و بپائی می شود، چرا که همه داوطلبان کمپین با عشق و علاقه شخصی در این راه فعالیت می کنند و کسی حقوق بگیر در کمپین نیست که بتواند تمام وقت اش را به این کار اختصاص دهد. 4 - گستره جمع آوری امضاء در سطح کشور به لحاظ جغرافیایی نیز زمان بر است. یعنی به لحاظ جغرافیایی نیز جمع آوری همه امضاء ها در زمان کوتاه امکان پذیر نیست و همین گستره وسیع جغرافیایی سبب می شود که زمان زیادی لازم باشد تا همه امضاء ها یک جا گرد هم آید. 5 - اطلاع رسانی درباره کمپین معمولاً ناقص بوده است زیرا کمپین به جز سایت های آن راه عمومی کردن اطلاعات خود را ندارد و رسانه های دیگر نیز معمولاً اطلاعات ریزی همچون ارسال برگه های جمع آوری شده را پخش نمی کنند، بلکه بیشتر به اهداف کلی و عمومی کردن خواسته های کمپین نظر دارند. بنابراین عملاً کمپین نتوانسته است اطلاعاتی در زمینه چگونگی ارتباط با کنشگران کمپین را به طور گسترده پخش کند و همین باعث شده که بسیاری از کنشگران کمپین که امضاء جمع آوری کرده اند هنوز راه ارتباطی مناسبی نیافته اند.

ج - به عکس تصورات اولیه (که می پنداشتیم جمع آوری یک میلیون امضاء کاری سهل و سریع است) در عمل اما متوجه شدیم که جمع آوری این حجم عظیم امضاء آن هم به صورت مکتوب و نقش بسته بر روی کاغذ، کاری دشوار و زمان بر است، به ویژه آن که با گفتگو و شرح قوانین همراه است. در واقع با گذشت چند ماه از آغاز فعالیت، با ممانعت و برخورد مسئولان و ماموران نیروی انتظامی هم مواجه شدیم بنابراین مجموعه این شرایط باعث کندی و آهستگی روند جمع آوری امضاء است.

د - بسیاری از برگه های جمع آوری شده نیز نزد گروه های گوناگون وجود دارد. مثلاً در شهرستان ها گروه های مستندسازی شهرها امضاء ها را جمع آوری می کنند و بنابراین برگه های امضاء فعلاً در مکان های مختلف پراکنده است.

ه - برگه های جمع آوری امضاء هایی که توسط گروه های مستندسازی تهران نیز جمع آوری شده، به دلیل آن که برای حفظ و نگه داشتن آن ناگزیر، باید در «مکان های متعدد» نگهداری شود عملاً بسیار مشکل است که به طور مرتب آنان مورد شمارش دقیق قرار بگیرند، از این رو همیشه تعداد امضاء ها حدسی است تا این که روزی بالاخره ارزیابی های غیردقیق کل امضاء های جمع آوری شده را به هدف کمپین (یعنی جمع آوری یک میلیون امضاء) نزدیک بداند.

با توجه به این مجموعه دلایل بوده است که از ابتدای کمپین، گروه هایی که این حرکت را آغاز کردند، این تعهد اخلاقی را برعهده گرفتند که تا پایان کمپین، تعداد امضاء ها به طور دقیق اعلام نشود زیرا هر فرد یا گروهی که تعداد امضاء های جمع آوری شده را اعلام کند عملاً آزاری غیردقیق ارائه کرده است.

سر انجام کمپین چه خواهد شد؟

پس از این که تعداد امضاء ها به یک میلیون برسد، برگه های امضاء جمع آوری شده سند مهمی خواهد بود برای این منظور که تغییر قوانین تبعیض آمیز موجود امری است که حداقل یک میلیون نفر از ایرانیان خواستار تغییر قوانین تبعیض آمیز هستند و البته آن چنان به این خواسته معتقد هستند که برای آن تلاش کرده اند و امضای خود را پای بیانیه ای به همین منظور گذاشته اند.

بنابراین این سند بسیار مهم و تاریخی که به پشتوانه یک میلیون امضاء و آگاهی میلیون ها نفر از قوانین به دست خواهد آمد، پشتوانه ای خواهد شد برای آن که چنین سندی به مجامع قانون گذاری ارائه شود و با آن بتوان خواسته تغییر قوانین تبعیض آمیز را با قدرت یک میلیون رای مردمی، همه جا مطرح کرد و خواستار تغییر فوری این قوانین شد.

از این رو پس از جمع آوری یک میلیون امضاء، کمپین وارد فاز دوم کار خود می شود. در فاز دوم، جمعی از وکلا و حقوق دانان کمپین، لایحه ای را که بر مبنای برابری زن و مرد تهیه کرده اند، به مجلس ارائه خواهند کرد. لایحه ای که توسط وکلای کمپین و با قدرت یک میلیون رای مردمی به جامعه و مسئولان ارائه گردد بی شک تا تحقق و تغییر قوانین تبعیض آمیز پیش خواهد رفت. البته تا آن زمان هر فرد و گروهی از کمپین اگر لازم بداند که نیاز به لابی و گفتگو با نمایندگان مجلس و دیگر مسئولان وجود دارد، می تواند به هر شیوه ای که خود برمی گزیند به این امر بپردازد و مسئولان را آگاه و مجاب کند که دیگر زمان تغییر قوانین نابرابر، فرا رسیده است.

سخن آخر

کمپین یک میلیون امضاء در شرایطی در جامعه ما پا گرفت که جو ناامیدی ناشی از شکست اصلاحات و سرکوب فعالان جامعه مدنی در میان جامعه رو به گسترش بود. کمپین با تمام دشواری هایی که پشت سر گذارده است، تلاش کرده به سهم خود این جو ناامیدی را به چالش طلبیده و افسانه «هیچ کاری نمی شود کرد» را با گفتگو با شهروندان و برانگیختن حس مسئولیت و کنش آنان برای تغییر قوانین تبعیض آمیز از طریق امضاء بیانیه و یا همراهی با کنشگران کمپین یک میلیون امضاء، نقش بر آب کند. حضور تک تک ما در این جنبش می تواند، به تقویت جامعه مدنی کشورمان و گسترش مبارزات مسالمت جوانه یاری رساند. موفقیت کمپین می تواند مدلی برای تمامی جنبش های اجتماعی باشد و نشان دهنده آن است که با تلاش و تداوم و اصرار بر خواسته های مشخص و پی گرفتن روش های مسالمت آمیز و مدنی می توان به پیش برد تغییرات در جامعه یاری رساند.